

gaa ind i hans Ministerium som Finansminister. Det var den samlede Opfattelse, jeg fik af den Udtalelse, den højtærede Konseilspræsident fremsatte. Hvis det er urigtigt — den højtærede Indenrigsminister protesterer —, staar det den højtærede Konseilspræsident frit for at modsige mig. Det var den samlede Essens for mine Øren af den Udtalelse, der fremkom fra Konseilspræsidenten.

Den højtærede Konseilspræsident har sikkert mindst af alle Ret til i dette Ting og i dette Land at tale højtidelige Ord om Forsvarssagen og om, at den skal blive misbrugt i politisk Øjemød. Thi er der nogen, som misbruger Forsvarssagen i politisk Øjemød, er det da den højtærede Konseilspræsident, som har grebet denne Sag som den eneste Mulighed til at skabe sig en selvstændig politisk Position. Det er glippet hidtil, muligvis glippet uigenkaldeligt. Men Forsøget har den højtærede Konseilspræsident gjort, et rent politisk Forsøg med Forsvarssagen som Fane, denne forfærdelig misbrugte Forsvarssag, om hvilken der tales saa overmaade mange højtidelige Ord, men om hvilken Sandheden er den, at man her i Rigsdagen ømmer sig svært, naar man skal til at gennemføre større Bevillinger, som man har raabt højt op om under Agitationen. Det har altid været saaledes, at blandt Vælgerne har man agiteret for Forsvarssagen, men naar man er kommen ind i Rigsdagen, har man i Virkeligheden hos begge Ting været meget imod at øse alt for mange Millioner ud til dette Formaal. Det rammer i og for sig ikke Højre mindre, end det rammer andre Partier. Hvorfor skulde Højre ikke ogsaa være fornuftig, naar det tænker sig rigtig om? Til det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (N. P. Jensen), som i Dag talte saa ganske overordentlig store Ord om Forsvarssagen, vil jeg sige, at jeg vil tro om ham, at han er en af de naive, som mene det, men han maa da huske, at naar han taler saa haarde Ord om dem, som have gennemført Nedsættelser af Militærudgifterne, rammer det først og fremmest de Krigs- og Marine-ministre af Højre, som foretrak at være Ministre med vigende Militærbevillinger fremfor at tage en politisk Konflikt derpaa. Det var Højres egne politiske Førere, som stod ved Styret i de Aar, Militærudgifterne gik ned. Det er en underlig Skæbnens Ironi, at saa snart Venstres Førere fik Magten, gik ved forskellige Lovgivningsforanstaltninger Udgiften opad. Der var saamænd hos Højre i mange Aar

en maaske skjult, men ret god Villie til at spare paa vort Militærvesen.

Den højtærede Konseilspræsident holdt et Foredrag om, hvordan man godt kan have Mindretalsministerier, og han drog til England og tog saa glørværdige Eksempler som Peels og Disraëlis. Men der er stor Forskel paa Ministeriet Peel og Ministeriet Neergaard og paa Ministeriet Disraëli og Ministeriet Neergaard. Jeg tror ikke, at nogen af disse Ministre sad saaledes, som dette Ministerium sidder, et Ministerium, som ikke har to Partifæller i dette Ting for hvert Medlem af Ministeriet, et Ministerium, som tæller 3 Medlemmer, som ere vragede paa Valgdagen, et Ministerium, der tæller to Medlemmer, som ere blevne udviste af det Parti, de tilhørte, uden at de synes at have saa megen Værdighed og Karakter, at de som Følge deraf have søgt at skabe sig en politisk Basis udenfor det Parti, hvor man har vist dem Døren, og som tæller et Medlem, der samtidig med, at han fungerer i Ministeriet — jeg ser nok, at den højtærede Landbrugsminister ikke tager Plads paa Ministerbænken, men paa en lille Stol ved Siden af og saaledes udvortes accentuerer, at han ikke er Medlem af Ministeriet —, er Medlem af den 27-Mands Gruppe, som har dannet sig til selvstændig Aktion her i Salen, og om hvilken det dog ikke paa Forhaand er givet, at denne Aktion ikke vil blive rettet mod det nuværende Ministerium. Efter de Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds, maa man tværtimod antage, at det vil blive et Parti, som vil agere endog meget stærkt imod de Krav om Befæstning af København til Landsiden, som Ministeriet nu, efter at Ministeren gentagne Gange er bleven trængt, synes at fastholde. Jeg tror egentlig ikke, at et saadant Ministerium som det, vi have — og saa har jeg ikke en Gang tænkt paa den højtærede Finansminister, ham skal jeg skaane —, egentlig er tjent med at blive sammenlignet med et Ministerium Peel eller et Ministerium Disraëli. Det havde sikkert været forsigtigere, om den højtærede Konseilspræsident havde ladet være at sammenligne sit Ministerium med saa glørværdige Forbilleder.

Der er blevet sagt af det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds — det er blevet sagt mange Gange under Agitationen, og der er det forstaaeligt, men det er mindre forstaaeligt, at det er blevet sagt her i denne Sal —, at det ra-